

INHOUD

- 1: Jezus Christus de Verlosser
 - 2: Het koninkrijk der hemelen
 - 3: Het huis van God
 - 4: Het lichaam van Christus
 - 5: De bruid van het Lam
 - 6: Het betoverde christendom
 - 7: De terugkeer van Jezus Christus
- Appendix**

Citaten : Statenvertaling 1977

Aanbevolen websites:

www.franklinterhorst.nl

www.hispage.nl

1Kor.1

21 Want aangezien in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven;

22 Aangezien de Joden een teken begeren, en de Grieken wijsheid zoeken;

23 Doch wij prediken Christus, de Gekruisigde, de Joden wel een ergernis, en de Grieken een dwaasheid;

24 Maar hun, die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods.

1. Jezus Christus de Verlosser

In het boek Genesis wordt naar aanleiding van de zondeval van Adam en Eva door God aangekondigd, dat "het zaad van de vrouw" de kop van de slang zou vermorzelen, ook al zou het "zaad van de slang" dit de hiel van "het zaad" aandoen.

Gen.3:15

Hieruit blijkt al dat de verlossing uit de macht van Satan (waar de mens door de zonde in terecht gekomen was met als gevolg de verwijdering uit de relatie met God en de dood) niet meteen plaatsvond, maar ergens in de toekomst een feit zou worden.

Ook zou deze overwinning niet zonder lijden tot stand komen.

Gen.3:19-24 Hebr.2:9-10 Hebr.2:14-15

Hoe dit "zaad" deze overwinning zou behalen en Wie dat is blijft hier nog een geheim al verwijst de uitdrukking "zaad van de vrouw" al naar een bovennatuurlijke ingreep.

Luc.1:34-35

Noach zegent de Naam van de HEERE (Jahweh?) als de God van Sem, de geslachtslijn van de Verlosser.

Gen.5:1,9:26,11:1

Aan Abraham maakt God bekend, dat in hem alle volken der aarde gezegend zouden worden, het volk uit Izak en Jacob (Israël).

Gen.22:18 (Abraham) Gen.26:4 (Izak)

Gen.28:14 (Jacob) Gen.32:27-28 (Israël) Gal.3:16

Jacob spreekt de profetie uit, dat uit Juda het koningshuis zou komen, dat zou heersen over zijn broeders totdat Silo komt.

Gen.49:10 (de Rechthebbende)

God maakt aan Mozes bekend, dat uit zijn broeders een Profeet zou opstaan met hetzelfde gezag als hij, naar Welke ze zouden moeten luisteren.

Ex.3:6 Deut.18:18-19 Hand.3:20-23

Aan David maakt God later bekend, dat zijn huis voor eeuwig de troon zou bezitten van het volk Israël, en dat uit zijn nageslacht een Rechtvaardige Heerser zou komen.

2Sam.7:16,23:2-5

Tijdens de regering van de koningen uit het huis van David traden profeten op, die nog meer licht wierpen op de Persoon van de Verlosser. Hij zou geboren worden uit een maagd in de stad Bethlehem en inplaats van op de troon van zijn vader David plaats te nemen, (dus zonder resultaat voor zowel Hemzelf als voor Israël dat Hem verwierp) sterven, om het Lam te worden dat de zonden van Zijn volk en die van de hele wereld zou verzoenen.

David profeteert evenals Jesaja dat de Messias lijden zou en Johannes kondigt Hem ook aan als het Lam van God maar de discipelen begrepen dat pas later.

Jes.7:14,49:4-6,52:14,53:7-11 Micha 5:1 Ps.22:1-2, 69:21-22 Zach.9:9-13,12:10,13:7 Matt.26:14-15,27:46-48 Luk.23:34.24:25-27 Joh.1:29 1Joh.2:2 Joh.20:9

Tijdens de ballingschap van Juda wordt aan Daniël het tijdstip van Zijn dood onthuld en de uiteindelijke vervulling van de belofte dat Hij Koning zou zijn in eeuwigheid, bevestigd.

Dan.9:26 Ez.37:24-25 Zach.14:9

In enkele psalmen en profetieën onthult Gods Geest, dat de Verlosser de Naam "Zoon van God" zou dragen en door God tot Koning en Priester wordt gezalfd.

Dat dit niet de eerste zoon van David betrof
maar de ware Salomo, zegt Christus Zelf.

2Sam.23:1-2 1Kron.22:10 Psalm 2:6-7 Psalm 80:15-20

Psalm 110:1-4 Jes.9:5-6,59:20 Matt.12:42,22:41-46

Hebr.1:9

In de Evangelien wordt ons totaal duidelijk

Wie deze Persoon is.

Het door God gegeven Offerlam dat de zonde der
wereld wegneemt, is niemand minder dan de
HEERE God, de Schepper Zelf, de Logos.

-Mattheus beschrijft ons Hem als de

Rechtmatige Koning van Israël het nageslacht
van Abraham uit het huis van David,

-Markus beschrijft Hem als de

beloofde Profeet, zonder geslachtsregister,

-Lukas beschrijft Hem als

de Zaligmaker, de Mens Christus Jezus geboren
uit de maagd Maria Die de kop van de slang
vermorzelt en het verlorene zoekt,

-Johannes beschrijft ons Hem als

God die kwam in het menselijk vlees.

Matt.1:1en21 Mark.1:1-2 Rom.15:8 Lukas 1:28-33

Lukas 2:10-14 Lukas3:23 Joh.1:1-3

Matt.11:29 Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast
bent, en Ik zal u rust geven. 29 Neem Mijn juk op u, en
leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart;

en u zult rust vinden voor uw ziel;

30 want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Jezus Christus Zelf onthult ons de relatie in
de Godheid van God de Vader, en Hij Zelf als
de Zoon van God die gekomen is om te redden
wat verloren was en de Heilige Geest als de
Trooster die in ons woning maakt.

Eén God, drie Personen.

De Bijbel spreekt over deze relatie
uitsluitend in het Nieuwe Testament nadat
Jezus een menselijke gedaante aannam, de
eniggeborene van de Vader.

Joh.1:1-2&14,7:39 Joh.14:6-18,17:5-6 Hand.13:32-33

1Kor.8:6 2Kor.3:17 Ef.4:4-6 1Joh.5:7-12.

Paulus legt ons uit wat dit betekent, nl. dat Hij Zichzelf in die gedaante gelijk aan God zijnde heeft vernietigd en de gedaante van een slaaf heeft aangenomen door een menselijk lichaam aan te nemen, gelijk aan dat van het zondige vlees, echter zonder zonde.

De Goddelijke Persoon is Dezelfde maar Zijn gedaante is veranderd. In de gedaante van een Mens neemt Hij een positie van onderworpenheid aan de Vader in.

Joh.20:28 Rom.8:3 1Joh.3:5 Fil.2:5-10 2Petr.1:1
1Kor.15:27-28

Lukas vermeldt dat de titel: "Zoon van God" Hem bij Zijn geboorte wordt gegeven, en Johannes zegt dat Hij God was en in het vlees kwam.

Deut.4:2 Ps.40:7 Luk.1:35 Hebr.10:5 Joh.1:14,10:33-36

De brief aan de Hebreëen zegt dat Jezus de titel "Zoon van God" heeft geërfd die Hem als Mens boven de engelen plaatst.

(Dit is de positie waar de Satan naar streeft maar niet in zal slagen. Zijn vijfpuntenplan vindt men terug bij al de naties met de vijfpuntster in de vlag)

Jes.14:12-16 Ez.28:1-19 Joh.12:31 Hebr.1:4-5 Openb.20:10

In alles neemt de Heer dus de hoogste plaats in;

- de Zoon van God, als Eerstgeborene van de gehele schepping, dus ook boven engelen,
- de 2e Adam, de Zoon des mensen,
- het Hoofd van Zijn Lichaam, de Gemeente,
- de Zoon van David, de ware Salomo,
- de Koning van Israël en
- de Hogepriester naar de orde van Melchizedek.

Psalm 2:6-7 Psalm 89:21-30 Psalm 110 Luk.3:38 Rom.5:19
Kol.1:18 Hebr.1-2 2Tim.2:8

In Genesis vinden we de omschrijving "Ons", naar wiens Beeld en Gelijkenis Adam is geschapen. De Persoon die wij kennen als de Zoon van God is de Schepper Zelf, door Welke God alles heeft geschapen, tot ons komend in liefde, genade en waarheid, de Wijsheid van God, het vleesgeworden WOORD, de Logos, die ons de Naam van de Vader heeft geopenbaard en door Welke God zich ook in het O.T. naar mensen toe openbaarde, in de Engel van de HEERE, de HEERE God. De naam HEERE lijkt zowel van toepassing op de Vader als op de Zoon.

Gen.1:26 Gen.17:1 Ex.3:2-6 Ex.34:6 Lev.19:2 Richt.6:12, 13:3 Psalm 2:7,110 Joh.10:30,17:6 Kol.1:15-17,2:9 1Tim.3:16,6:16 1Joh.1:5,4:8,4:12 Openb.1:13-15

In een profetie van Salomo beschrijft de Schepper als de Wijsheid, Zijn voornemen van voor de schepping, om eenmaal in de toekomst als de Wijsheid van God onder de mensen in de wereld te komen wonen. Dat sommigen in de Wijsheid de geboorte van een Zoon in de Godheid zien is echt een dwaalleer, dat zou de dimensie "tijd" aan een persoon binnen de Godheid toeschrijven.

Ps.90:2 Spr.8:22-32 Jes.40:28 1Kor.1:24,2:7 Hebr.7:3,1:8

Paulus beschrijft hem als de tweede Adam, de Mens uit de hemel, het Hoofd van de Gemeente die Zijn lichaam is, een eenheid gevormd door de Heilige Geest.

Joh.3:13 1Kor.12:13 1Kor.15:45-47 Kol.1:18-20

Het getuigenis van Jezus, die de apostel in de Openbaring omschrijft als de betrouwbare Getuige, wordt door het volk en hun leiders verworpen, omdat het in de eerste plaats bekering vereiste en het aannemen van Zijn Persoon als de Messias van Israël. De reactie van het volk, dat verwachtte van de Romeinen te worden verlost, is: "kruisig Hem".

Zijn verwerping vormt de grondslag voor de roeping van de volken, en het wegvallen van de scheidsmuur (de Wet van Mozes) tussen Joden en niet-Joden, die het evangelie horen van de gekruisigde Christus, het Lam van God, als zoenoffer voor zondige mensen, en Gods kinderen mogen worden als zij het getuigenis aangaande Zijn Persoon en werk geloven. Zij ontvangen de Heilige Geest die hen in relatie met God de Vader en Zijn Zoon, Jezus Christus brengt, het eeuwige leven genoemd, en zijn daardoor van de hel gered.

Luk.16:19-31 Joh.1:11-12 Joh.5:39-43 Joh.6:26,65-66
Joh.17:3,19:7,15 Hand.2:36-39 Gal.3:24-29 Ef.1:9-14
Kol.2:13-14 Openb.1:5-6

De dood is van zijn macht ontdaan, door de opstanding van Jezus en is voor gelovigen een bevrijding uit het lichaam dat aan de gevolgen van de zonde is onderworpen. De hoop van de christen is gericht op de opstanding en zijn vereniging met Christus die de eersteling was. Tussentijds zijn wij met Hem in het paradijs.

Rom.8 1Kor.15:12-23,56-57 1Thess.4:15-18 2Kor.5:6-9
Luk.23:43

Tussen Zijn eerste komst en Zijn terugkomst bouwt Hij Zijn Gemeente, een geheim dat in het O.T. niet was geopenbaard, maar als gevolg van Israëls afwijzing van Hem als Messias, door God als Zijn nieuwe plan werd ingezet.

De Gemeente wordt Zijn "hemelse bruid", in de tijd dat Zijn "aardse vrouw", Israël, door Hem verworpen is. Er is nu een Mens in de hemel en de gemeente wordt gezien als verenigd met Hem. Dit blijft zo tot de tijd komt dat zij (Jeruzalem) zal zien Wie het is die zij doorstoken heeft en uitroept: "Gezegend is Hij die komt in de Naam van de Heer".

Matt.12:24-28,13:45-46,16:15-18,23:37-39 Hand.28:24-28
Zach.12:10-11 Marc.11:9-10 2Kor.3:13-16 Ef.1 Openb.1:7-8

2.Het koninkrijk der hemelen

In het evangelie naar Matthëus ontvouwt de Heer Jezus de beginselen van het koninkrijk der hemelen.

Matt.5-7

Hoewel deze beginselen in de eerste plaats de volgelingen van de Heer onder de Joden betroffen, wat we kunnen ontdekken door de verwijzing naar de plaats die de Wet van Mozes wordt gegeven, en het feit dat de Heer niet was gezonden dan tot de verloren schapen van het "huis van Israël", zijn deze beginselen in principe ook van toepassing op de Gemeente, daar ook zij in deze wereld de plaats van een verworpen Messias deelt, ook al is zij niet onder de Wet.

De bergrede gaat niet over de leer van de Gemeente maar adviseert de gelovige hoe te leven in een vijandige wereld.

Matt.5:17-20,5:39-45,10:6-7,15:21-28 Rom.8:1-4,12:14-19

De bergrede veronderstelt al meteen de verwerping van de Messias, en de gezindheid die zijn volgelingen zouden kenmerken gedurende de tijd dat het koninkrijk niet zou worden erkend en de Koning verworpen is zoals profetisch is beschreven.

In deze periode zou de roeping van de Gemeente plaatsvinden; met het heil dat aan de volken zou worden verkondigd breekt een fase aan, die in het O.T. niet was geopenbaard, vandaar de vraag van de discipelen.

Matt.5:44,13 Joh.18:33-36

Hand.1:6-8 Rom.16:25-27 Ef.3:2-6 Kol.1:24-27

De Gemeente dient zich van de wereld gescheiden te houden, maar het mag duidelijk zijn, dat de Rooms-katholieke kerk en de Protestantse kerk zich niet aan dit voorschrift hebben gehouden met alle kwalijke gevolgen ervan, t.w. vermenging met afgoderij en terugkeer tot de Wet van Mozes.

De katholieken hebben het wasvat en de protestanten het altaar opgedoekt.

1Kor.10:19-21 2Kor.6:14-18 Gal.3:10-11,6:14
Openb.2:12-13,2:18-20,3:1-2

Om in dit koninkrijk te worden toegelaten moet men zich laten dopen op gezag van de naam van de Heer Jezus, tot de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Hij stelt deze doop in bij de opdracht aan zijn discipelen om alle volken het evangelie te brengen.

Matt.28:18-19

Al eerder gaf Hij aan zijn apostel Petrus de bevoegdheid om het koninkrijk te openen, door hem de sleutels daarvan toe te vertrouwen.

Matt.16:15-19 Hand.15:7

We zien hem deze bevoegdheid uitoefenen:

a: t.o.v. het volk Israël

Hand.2:37-41

b: t.o.v. de Samaritanen

Hand.8:12-17

c: t.o.v. de bekeerde volken.

Hand.10:44-48

1. Bekeer u (maak een keuze)
2. Laat u dopen (voeg de daad bij het woord)
3. Verwacht de belofte (Heilige Geest)

Dit is de volgorde, niet andersom.

De christelijke doop symboliseert twee aspecten van de dood van Christus.

In het O.T. vinden we dat bij de bevrijding van het volk Israël uit Egypte, als zij de Rode Zee doorgaan, en we vinden het bij de intocht van het volk in Kanaän, als zij de Jordaan oversteken.

De gebeurtenissen in het O.T. zijn lessen, voorbeelden en typen van de N.T. geestelijke werkelijkheid.

Ex.14:21-22 Jozua 3:14-17,4:4-7 1Kor.10:1-6 Hebr.4:8-11

Dat deze twee aspecten met de doop verbonden zijn, houd al in dat de baptisten een eenzijdige visie op de doop hebben in strijd met de eenheid van de Geest die Paulus ons voorhoudt. Zij hebben niet alleen het altaar maar ook de voorhof opgedoekt.

De uitdrukkingen:

- kinderdoop,
- gelovigendoop,
- volwassendoop of
- herdoop,

vinden we niet in de Bijbel. De Heer Jezus hanteert alleen de uitdrukking "volken".

Het streven naar een zuivere Gemeente door een hernieuwde doop levert slechts een nieuwe sekte op. In een "groot huis" moeten we ons door afzondering van het kwaad om de Heer Jezus vergaderen net als Mozes de Tent buiten de legerplaats plaatste. Het volk behoefde dus niet opnieuw door de Rode Zee.

Matt.13:45-46,28:19 Luc.11:23 Ef.4:3-6
2Tim.2-19-22

Het eerste aspect (Rode Zee) symboliseert onze afscheiding van de ongelovigen, die onder het oordeel van God vallen.

Marc.16:15-16 Hand.2:40-41 Titus 3:3-7 1Petr.3:18-21

Het tweede aspect (de Jordaan) symboliseert de noodzaak om het vlees voor dood te houden, daar het in het oordeel van God over de zonde, de "besnijdenis van Christus" genoemd, is geoordeeld en begraven. Het is niet mogelijk om de hemelse zegeningen, gesymboliseerd door het beloofde land Kanaän te genieten, als we de zonde in het vlees niet voor dood houden. In Kanaän was dan ook voortdurend strijd!

De kracht hiertoe is de Heilige Geest, waar Paulus over spreekt in zijn brief aan de Romeinen.

De doop dient dan ook als een begrafenisritueel te worden uitgevoerd als men dit tweede aspect op de juiste wijze tot uitdrukking wil brengen, maar in de Handelingen wordt over dit aspect van de doop met geen woord gerept.

Jozua 5:2-6 Rom.6:3-6,7:4-6,8:10-14 Kol.2:8-12

Het is duidelijk dat de christelijke doop niet in verbinding staat met de leer betreffende het lichaam van Christus, wat in de Handelingen der apostelen dan ook nergens als voorwaarde tot de doop voorkomt, maar met de leer van het discipelschap van het koninkrijk der hemelen, en het onderwijs betreffende het offer van Christus aan het kruis van Golgotha voor verloren zondaars.

Of de kinderen van bekeerde ouders gedoopt kunnen worden hangt dus af van de vraag, of zij discipelen van het koninkrijk der hemelen kunnen zijn. Die vraag kan m.i. met een volmondig "ja" worden beantwoord. De vraag of het zin heeft zuigelingen te dopen kan worden beantwoord door de vraag of het zin had zuigelingen te besnijden.

Er is geen wet op de doop, en ook leert het O.T. dat het volk in werkelijkheid droogvoets door de zee en de rivier trok, hoewel die een "doop" wordt genoemd.

Herdopen is een ontkenning van het bestaan van christendom buiten de eigen sekte en dat is (gezien wat de Heer in Openb.2+3 zegt als hebbende al de "sterren" in Zijn rechterhand, en staande temidden van alle zeven kandelaren) een onnozele opvatting.

Ex.10:9,14:21-22 Matt.18:1-6,19:13-15 Rom.15:4
Ef.4:5,6:1-3 Kol.3:20-21 2Kor.3:6
Openb.1:12-16,2:1

De christelijke doop is dus niet het opgenomen worden in het verbond met Abraham; door besnijdenis werd men opgenomen in dat verbond, en de verbonden zijn voor Israël.

Gen.17, Rom.9:1-5 Ef.2:12

Ook wordt de doop niet bediend na het afleggen van een "geestelijk examen", want dat wordt nergens in het N.T. als voorwaarde gesteld. Het is een "bekeringsdaad" (keuze maken) die als voorwaarde geldt voor degenen die een discipel van Jezus Christus willen worden en wordt onmiddellijk uitgevoerd.

Hand.8:38-39,16:15,16:30-33,18:8 1Kor.1:14-16

De Joden waren al collectief in relatie met God, door het verbond met Abraham, hoewel zij zich persoonlijk moesten bekeren van de misdaad begaan aan de Zoon van God, en zo worden afgezonderd van de ongelovige massa. In afwachting van de terugkeer van de Messias hielden die Joden zich nog aan de Wet, die ook uitsluitend aan Israël gegeven was, maar na de verwoesting van de Tempel bleef alleen de Gemeente het door God erkende getuigenis, zonder onderscheid tussen Jood en Griek.

De positie van de gelovigen uit Israël na de verwoesting van de Tempel is het onderwerp van de brief aan de Hebreëen.

De Gemeente is nooit onder de Wet gesteld.

2Sam.6:19 Hand.2:36-38,5:14,8:12,
15:25-29,21:20 Gal.3:13-14,3:26-27 Hebr.10:19-39,13:10-13

De christelijke doop is dus niet de poort tot de hemel maar een voorwaarde (behoudenis) hier op aarde, om in de relatie met God de Vader, de Zoon van God, Jezus Christus en de Heilige Geest te worden erkend in de hemel.

Men wordt een christen.

1Petrus3:21 Hand.11:26

-Noach geloofde en zijn huis werd gered.

Gen.7:5-7

-Abraham geloofde en zijn huis werd besneden.

Gen.17:23

-De gevangenenbewaarder kwam tot geloof en zijn huis werd gedoopt.

Hand.16:31-34

Het patroon tekent zich hierdoor duidelijk af. Nergens is de wedergeboorte een eis voor "het huis". De doop met water wordt door Johannes de dooper al onderscheiden van de doop met de Geest, al was de doop van Johannes voor Israël en is de doop tot Christus voor de Gemeente. Na de vorming van de Gemeente werden ook de Joden die met de doop van Johannes waren gedoopt alleen toegelaten door de doop in de Naam van Jezus, waaruit zonneklaar blijkt dat de doop een verandering van positie voorstelt.

Matt.3:11 Hand.2:1-4,10:44-46,19:1-6

De doop brengt in een collectief van discipelen, maar alleen geloof doet opnieuw geboren worden en dat is een werk van Gods Geest.

O.T. gelovigen hadden ook leven uit God door het geloof en waren in die zin ook opnieuw geboren, maar het eeuwige leven is in Jezus Christus geopenbaard, gegrond op Zijn offer aan het kruis en dus het voorrecht van de N.T. gelovigen, in wie de Heilige Geest woont en God "Vader" noemen.

Hab.2:4b Joh.6:40,17:3 Rom.4:3 Hebr.11:39-40

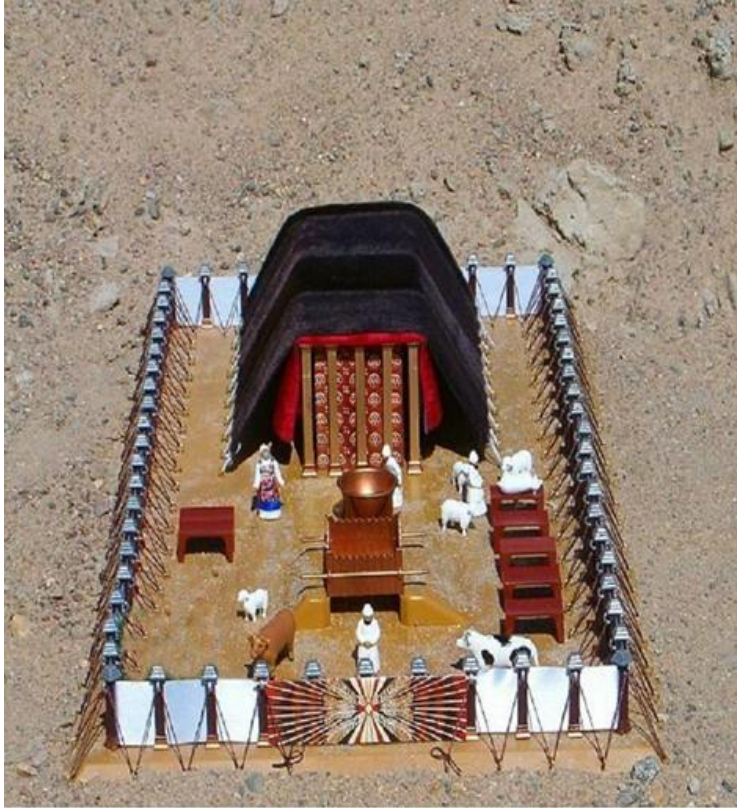
Het is duidelijk gezien het grote aantal sekten, dat we leven in de periode van Laodicea, "gemeente van het volk".

De Heer staat buiten!

Matt.13:33 Openb.3:14-16

Een Naam is onze hope
een grond heeft Christus Kerk
Zij rust in ene dope
en is Zijn scheppingswerk
Om haar als Bruid te werven
kwam Hij ten hemel af
Hij was' t die door Zijn sterven
Aan haar het leven gaf

3.Het huis van God

In het O.T. vinden we al, dat God graag onder zijn volk wil wonen en om dat mogelijk te maken, moest Hij ze eerst uit de macht van Satan verlossen, om daarna het feest van de gemeenschap te vieren.

Ex.3:6-8,10:9 Num.9:1-3 Jozua5:9-12

Ook in het N.T. vinden we ditzelfde verlangen bij de Heer Jezus, als Hij in verbinding met Zijn aanstaand lijden en sterven op het kruis van Golgotha waardoor de zonden van Zijn volk worden verzoend en van allen die in Hem geloven, het avondmaal instelt.

Het verlossingswerk staat hier centraal.

Het avondmaal werd ingesteld bij de viering van het Pascha, dat (in tegenstelling met de offers in Leviticus die door een individuele offeraar werden gebracht) collectief wordt gevierd.

Matt.1:21-23,26:26-30 Joh.1:29-33

We zien dat de discipelen deze instelling respecteerden zodra de Gemeente was gevormd door de Heilige Geest op het Pinksterfeest, uit liefde tot wat de Heer Jezus voor ons heeft gedaan op het kruis van Golgotha.

Matt.18:18-20 Luk.22:14-20 Hand.2:42-47

Hoewel de discipelen in het begin de broodbreking dagelijks vierden, zien we dat de Gemeente later gewoonlijk op de eerste dag der week brood brak, de opstandingsdag.

Joh.20:1,20:19 Hand.20:7 1Kor.16:2

We zien dat de Heilige Geest hiervoor duidelijk de term "discipelen" kiest, en niet de term "kind" of "zoon", wat een hoger geestelijk inzicht omschrijft.

Gal.4:5-7 Ef.1:5-6

Nergens lezen we dat er aan speciale voorwaarden voor de deelneming moest worden voldaan, alleen dienden degenen die in zonden leefden te worden geweerd en verweet Paulus de Korintiërs dat zij geestelijk zo weinig inzicht hadden, dat zij een gewone maaltijd en de "maaltijd van de Heer" niet konden onderscheiden.

In de brief aan Korinthe staat ons gedrag en de juiste viering van het feest centraal en niet het priesterschap (wat we vinden in de Hebreeënbrieff en bij Petrus) hoewel dit in dezelfde samenkomst thuishoort.

Hand.2:42 1Kor.5:11-13,11:20-29,14:26

Het avondmaal symboliseert twee aspecten van de dood van Christus.

In het O.T. vinden we dat

- bij de instelling van het Pascha en
- in de 12 broden op de tafel der toonbroden in het heilige van de Tabernakel.

Ex.12:1-15,25:23-30 Lev.24:1-9 Efeze5:8-10

In het N.T. vinden we ons "Pascha"

- nl. de dood van Christus;
- en de eenheid van de Gemeente als Lichaam

Joh.17:21 1Kor.5:6-8 Gal.3:26-28 Ef.4:1-6

Het eerste aspect symboliseert de verlossing van de macht van Satan, de zonde in het vlees en de macht van de dood, door het offer van Christus en uit zich in de collectieve viering van het avondmaal zoals de Heer Jezus had ingesteld, om Zijn offer tot in de dood om ons met God te verzoenen, voortdurend te gedenken.

Rom.8:1-4 Kol.1:12-14 Hebr.2:14-18

Het tweede aspect symboliseert in het ene brood de totstandkoming van de eenheid van het lichaam van Christus door de Heilige Geest, en dit is de ware Tempel.

Het is vanzelfsprekend dat we deze dingen alleen door het geloof werkelijk bezitten en niet door een of andere mystieke werking van de symbolen zoals de RK-kerk leert.

Rom.12:4-10 1Kor.12:12-13

Het avondmaal is ook de centrale gebeurtenis in de samenkomsten van de Gemeente, die net als in het O.T. op één plaats van samenkomst gevierd dient te worden, nl. aan de Tafel van de Heer, waarvan het éne brood ook spreekt. De vraag of de kinderen van de gelovigen aan het avondmaal kunnen deelnemen kan positief worden beantwoord, als we vaststellen dat het avondmaal zelf geen exclusief priesterlijk karakter heeft maar een symbolische handeling van de hele Gemeente is, n.l. de collectieve verkondiging van de dood van Christus.

Aan het O.T. Pascha nam het "gehele huis" deel, en dit had geen relatie met het Priesterschap, wel met de verlossing en de éne plaats van samenkomen, de Tempel.

Het N.T. Pascha, is net als het O.T. Pascha de collectieve viering van de verlossing door het geslachte Lam. Hij Zelf was op 12-jarige leeftijd meegekomen met zijn ouders. Uiteraard geldt dat zij dan wel in staat moeten zijn om de viering te begrijpen zoals in de RK-kerk weer gebruikelijk is. Helaas ontbreekt bij de R.K. het "wasvat", het Woord Gods, waardoor de prediking van de rechtvaardiging door het geloof en de noodzaak van de wedergeboorte ontbreekt. Luther heeft daar in de hervorming terecht op gewezen, maar helaas heeft men in het protestantisme het "altaar" verwijderd.

Dat het avondmaal op symbolische wijze de eenheid van de Gemeente als lichaam voorstelt is een priesterlijke waarheid. (De toonbroden lagen op de tafel in de Tabernakel en niet in de voorhof)

Het Pascha zag vooruit op het offer van Christus voor het volk, het Avondmaal ziet er op terug. Men moet leren begrijpen wat het verschil is tussen een symbool van de waarheid en de waarheid zelf.

Lev.24:1-9 Deut.16:1-8 Luk.2:41-52 Joh.6:53-57
1Kor.10:15-20,11:23-26 Ef.5:26 Hebr.13:10-16 1Petr.2:4-5

Het Pascha werd dus bij de éne plaats van samenkomst, de Tempel, gegeten door het gehele gezin en stond buiten de offeranden die in Leviticus waren voorgeschreven om zonden te verzoenen of aanbidding te brengen voor het aangezicht van God, die door de priesters op het altaar (Christus) werden geofferd.

Ook wij hebben een altaar waar sprake is van onze eredienst, waar het dankoffer in het O.T. ook van spreekt en dat gebracht werd op het brandofferaltaar in de voorhof.

Deze offers symboliseren het werk van de Heer Jezus, op het kruis van Golgotha gebracht, zowel in Zijn toewijding aan God alleen, als wel voor de verzoening van de zonden.

Alleen de priesters hadden het recht om brand- en spijsoffers te brengen op het altaar (God te aanbidden) en na de wassing in het wasbekken (het Woord van God) reukoffers op het reukofferaltaar (gemeenschap), in het licht van de kandelaar (Heilige Geest) in het heiligdom (het huis van God) ziende op de eenheid van het volk op de tafel met de toonbroden (het lichaam van Christus) voor het verzoendeksel (genadetroon van God) in het Heilige der Heiligen (de Hemel) waar alleen de hogepriester toegang had en niet zonder bloed, met de ark (de Heer Jezus die zit aan de rechterhand van God).

Door het overgeven van Zijn lichaam (de gescheurde voorhang) in de dood aan het kruis, wordt nu vrije toegang gegeven aan iedere gelovige in Christus.

Lev.7:11-20 Matt.27:51 Hebr.8:1-6,9:1-10,10:1-22,13:10

Deze priesters moesten ingewijd worden volgens een ritueel, dat spreekt van kennis van Gods Woord, besef van rechtvaardiging door bloed, en van de verzegeling met de Heilige Geest. Alles in de Tabernakel spreekt van de hemelse werkelijkheid en dat is Christus.

Lev.8:6,8:10-12,8:23-24 Ef.1:11-14,5:25-27 Kol.1:12-22

Het is duidelijk dat het uitoefenen van het priesterschap in Gods huis (wat nu de Gemeente is als de tempel van God in de Geest) door degenen die daartoe geestelijk in staat zijn plaatsvindt; die dus niet alleen melk maar vast voedsel kunnen verteren, en de offeranden van de lippen kunnen brengen.

Hier is dus een belijdenis vereist.
Verbale priesterdienst is niet toegestaan voor
de vrouwen.

Zoals de offeranden in het O.T. het werk van
de Heer Jezus symboliseren, zowel in Zijn
toewijding aan God als voor de redding van
zondaren, brengen wij nu de offeranden van
dankbaarheid voor onze redding die van
hetzelfde spreken, de vrucht der lippen.
In tegenstelling met het O.T. is iedere
christen tot deze positie geroepen al zal elk
dit geestelijk voorrecht persoonlijk moeten
aanleren.

Joh.4:23-24 1Kor.3:16-17

Ef.2:17-22,4:4,5:18-21 1Kor.14:26-40 Kol.3:16 1Tim.2:8

Hebr.3:1-6,5:11-14,10:19-22 1Petr.2:5 1Joh.4:1-3

4.Het Lichaam van Christus

Daartoe moet de Gemeente bekwaam gemaakt worden, door het werk van degenen die daar een gave voor hebben ontvangen. Dit lichaam is door de Heilige Geest gevormd op de eerste pinksterdag te Jeruzalem, en is de tempel van God in de Geest, hoewel de waarheid daarvan pas door Paulus is bekend gemaakt.

Het lichaam van Christus bestaat uit vele leden, die allen een functie hebben en door de Heilige Geest worden uitgedeeld zoals Hij beschikt.

De gaven die te maken hebben met de apostolische eeuw zijn er niet meer maar er zijn gaven die blijven, zoals evangelist, leraar en herder. Op enigerlei wijze behulpzaam zijn is ook een gave.

Hand.2 1Kor.12:4-13 1Kor.13:8 2Kor.6:16 Ef.2:21,4:7-10

Het uitoefenen van de gaven is dus niet gebaseerd op een theologische opleiding, alhoewel deze kan bijdragen aan het verkrijgen van kennis, maar op de gave van de Heilige Geest. Een ieder is aan de Heer Jezus Zelf hierover verantwoording schuldig.

Het allerbelangrijkste is een levend geloof in liefde tot God en de medegelovigen.

Matt.25:14-30 Joh.13:34-35 1Kor.13:1-7

In het O.T. zien we de gaven gesymboliseerd in de dienst van de Levieten, die elk een taak kregen ten behoeve van het Heiligdom.

De taakomschrijving van de Levieten en hun inwijding kunnen geestelijk worden gezien als voorbeeld van de N.T gaven.

Num.4:1-8,4:21-27,4:29-33,8:6-11 Rom.12:5-12 1Kor.12:8-11

Het bestuur in elke plaatselijke gemeente wordt uitgeoefend door oudsten en diakenen. De taak van dezen is toe te zien op de handhaving van de gezonde leer van Christus en de stoffelijke toestand van de leden. Oudsten werden door de apostelen met instemming van de gemeente gekozen en er is geen aanleiding te veronderstellen dat de gemeente nu ook niet de bevoegdheid heeft om oudsten en diakenen te kiezen. Vrouwen komen voor zo'n functie niet in aanmerking.

Hand.14:23 1Tim.2:8-15,3:1-12 Titus 1:5-9 1Petr.5:1-4

Uiteraard hebben de oudsten alleen een plaatselijke taak en deze functie staat los van het beoefenen van de gaven van de Geest die het geestelijk volwassen worden van alle gelovigen moet bevorderen.

Het aanstellen van één voorganger met een "titel" vinden we niet in de Schrift.

Een preek van een leraar, of een oudste betalen als herder van een gemeente kan, maar het luisteren naar een preek is geen eredienst. Herders, leraars en evangelisten zijn niet speciaal aan één plaatselijke gemeente gegeven maar oefenen hun gave uit ten behoeve van het gehele Lichaam.

Matt.23:8-12 Ef.4:11-16 1Tim.5:17-21 Hebr.13:17

Dat Christus het Hoofd is en de Gemeente Zijn Lichaam, houdt dus ook in dat dit Lichaam alle heerlijkheid, rechten en gezag van het Hoofd deelt. Weinig gelovigen begrijpen wat dit voorrecht inhoudt. Daarom roept de apostel de gelovigen dan ook op om nu reeds een wandel te openbaren waardig aan deze geestelijke zegeningen.

Rom.12 Ef.1,4:1 Hebr.2

In de brief van Paulus aan de gemeente in Efeze verzoekt Paulus hen de eenheid van de Geest te bewaren in de band van de vrede. Die eenheid beschrijft hij in de vorm van drie concentrische ringen.

De binnenste ring is de gemeente zoals door de Heilige Geest gevormd op de Pinksterdag, en dat is de kern van het getuigenis, bestaande uit alle wedergeboren en met de Heilige Geest verzegelde gelovigen, een met het Hoofd.

Daaromheen bevindt zich het getuigenis van de kerk als belijdend geheel in de wereld bestaande uit alle volgelingen van Christus met maar één Heer, één geloof en één doop.

De buitenste ring bevat alle mensen in de wereld, waarvoor God als Vader zorgt

-Die boven allen is,

-Die door allen is, waarvan de kerk getuigt,

-Die woont in allen die het Lichaam van Christus vormen.

Deze beschrijving wordt perfect door de Tabernakel symbolisch uitgebeeld.

Ef.4:4-6

5.De bruid van het Lam

In dit hoofdstuk worden de Schriftplaatsen vermeldt, die over het huwelijk spreken. Voor een gelovig christen is het geen punt van discussie wat Gods wil is voor een gelukkig en zinvol huwelijksleven hier op aarde, want God schiep hen naar Zijn beeld en gelijkenis, man en vrouw.

Sommigen menen hierop de leer te kunnen baseren dat God zowel mannelijk als vrouwelijk is, maar de Schrift zelf geeft daar geen enkele aanleiding toe, want alle Goddelijke Personen worden met "HIJ" aangesproken. God is Geest.

Gen.1:26-27 Joh.4:24

De gave van God bestond uit een deel dat Hij bij de man wegnam om zijn vrouw te formeren. Hierin zien we al Gods doel met de Gemeente van Christus wat we weten uit het N.T.

Gen.2:20-24 Ef.5:22-33 Hooglied 1:1-17

God heeft het nodig gevonden, dat de mens aan een proef moest worden onderworpen om te ontdekken of zij werkelijk hun vertrouwen (geloof) op God hadden gesteld. Zij faalden en overtraden het gebod van God, die hen onderwierp aan de gevolgen van de keuze die zij gemaakt hadden, onder welke omstandigheden zij moesten leven tot aan de verlossing die het "Zaad van de vrouw" zou teweegbrengen.

Gen.2:16-17,3:4-7 Luk.1:34-35 Rom.5:12-14 1Kor.15:45-49

En God gaf hun een voorbeeld, op basis waarvan Hij kon zien of zij voortaan wel op Hem hun vertrouwen zouden stellen en dat tevens sprak van de wijze waarop de verlossing zou plaatsvinden n.l. het plaatsvervangend offer.

Gen.3:21,4:3-5 Hebr.9:11-14,11:1-4

De man zou voortaan met moeite de aarde moeten bewerken voor zijn onderhoud, en de vrouw zou met moeite kinderen ter wereld brengen, en aan de leiding van de man onderworpen zijn. Rebellie tegen God brengt in de macht van Satan. Christus alleen heeft hem overwonnen. De scheppingswetten zijn voor degenen die tot de Gemeente van Christus behoren niet opgeheven, en blijven van kracht ook voor de christenen zolang we in het vlees zijn.

Gen.3:16-19,9:3-6 Matt.4:1-11 Joh.14:30 Hand.15:28-29
Rom.13:1-4 2Thess.3:11-12 1Joh.2:15-17

Dat de man al spoedig misbruik maakte van zijn positie, zien we in het nemen van meer dan één vrouw.

En hoewel er geen wet was die dat verbood, is er nergens in de Bijbel sprake van een gelukkig gezin in zulke relaties.

Gen.4:19 Gen.29:31 1Sam.1:4-6

Maar ook de vrouw hield zich niet altijd aan Gods gebod, dat de man met de leiding was bekleed.

Gen.3:16,4:1-2 1Tim.2:13-15

De gevolgen van deze ongehoorzaamheid, waarin de macht van de zonde bleek, zien we culmineren in een toestand van totale anarchie, die door God werd geoordeeld in een wereldomvattende zondvloed.

En nog tweemaal zal deze toestand terugkeren, aan het einde van "de tijden der heidenen" in de persoon en de cultuur van de antichrist en zijn profeet, die door God tot de poel van vuur wordt veroordeeld en nogmaals aan het eind van het 1000-jarig vrederijk.

Gen.4:3-8 Gen.6:1-8 Luc.17:26-32 Judas:5-15 Openb.19:20
Openb.20

Het huwelijk is dus door God ingesteld als scheppingswet en ook in de Wet van Mozes geeft Hij de bepaling, dat daar niet van mocht worden afgeweken. De reden daarvan vinden we ook, nl. om een volk te hebben als getuigen voor Zijn Naam, die op Hem vertrouwen.

Ex.20:14 Mal.2:13-16 Hebr.13:4

En hoe God denkt over huwelijk en seksualiteit is volkomen helder. En mocht iemand denken, dit is de Wet en wij zijn daar toch van vrijgesteld, dan lees wat Paulus daarover zegt want het huwelijk behoort tot de Scheppingswetten en de Wet leert zonden kennen.

Lev.18:1-30 Rom.6:15-23,7:7 Hand.15:28-29 Hebr.13:4

Als de Farizeeën met de vraag naar de Heer Jezus komen waarom God dan de echtscheiding had toegelaten, antwoordt de Heer Jezus met de verwijzing naar Genesis en dat scheiding alleen vanwege hun harde harten was toegestaan.

In het koninkrijk der hemelen geldt echter genade voor recht. De enige scheiding die door God was bevolen onder de Wet, gold de Israëlieten die zich hadden verbonden met partners uit door God verboden relaties. Deze huwelijken met verboden volken werden door God niet als rechtsgeldig beschouwd.

Joh.8:1-11 Deut.7:1-4,24:1-4 Ezra 9:10-14 Matt.19:3-12

De vraag nu hoe het met de christen en het huwelijk is gesteld, wordt door de apostel Paulus beantwoord. Dit is geheel in overeenstemming met wat de Heer Jezus daarover heeft gezegd. Net als in het O.T. waarschuwt hij ook voor gemengde huwelijken, ook al heerst nu de genade inplaats van de Wet.

Gods bedoeling verandert echter niet; gemengde huwelijken belemmeren het geestelijk leven.

Neh.13 1Kor.7:1-7 1Kor.6:10-20 2Kor.6:14-18 Hebr.13:8

Paulus stelt duidelijk dat een vrouw niet in bestuursfuncties mag plaatsnemen en evenmin in de gemeente mag spreken, omdat ook hier de Scheppingswet geldt. In het Heilige van de Tabernakel, het O.T. huis van God, was het vrouwen niet toegestaan om binnen te gaan maar in het N.T. huis van God dat niet met handen is gemaakt, de woonplaats van God in de Geest, vormen mannen en vrouwen samen dit Huis.

In Christus is dus deze scheiding opgeheven en daarom tonen gelovige vrouwen de hun in Christus gegeven positie, door het dragen van een "bedekking" in de tegenwoordigheid van de mannen in de Gemeente, waarmee dus het teken van de "heerlijkheid van de man" wordt bedekt.

Gen.3:16 1Tim.2:9-15 Matt.22:29-32 Gal.3:26-29 1Kor.3:16-17,11:3-16,14:34-38

In het N.T. vinden we de instelling van het huwelijk, als het symbool van een groot geheim, nl. de eenwording van Christus en Zijn Gemeente, Zijn Hemelse bruid.

De gehoorzaamheid van de vrouwen zou een model voor de gehoorzaamheid van de kerk aan haar man (Christus) moeten zijn, en de liefde van de man voor zijn vrouw een beeld van de liefde van Christus voor Zijn gemeente.

2Kor.11:2 Ef.5:29-33 Openb.19:6-9

Op dit ogenblik is het volk Israël, Gods aardse vrouw, nog steeds verworpen omdat zij een vrouw is die in overspel heeft geleefd, en nog, in het dienen van de heidense afgoden. Er is dus een Jeruzalem beneden en er is er een boven.

Jer.3:1-10 Hosea 2:1-16 Gal.4:25-26 Hebr.12:22

Het klinkt misschien vreemd, maar God heeft dus een "tweede vrouw" ondertrouwd, vanwege overspel van de eerste, Israël.

Deze is dus nu nog verstoten hoewel zij in de toekomst weer wordt aangenomen, in het gelovig overblijfsel dat gevormd wordt na het oordeel over de valse kerk.

Jes.54:1-7 Jer.3:14-16 Hosea 3:1-5 Joh.8:1-11
Rom.9:31-33,10:18-21,11:25-36 Openb.3:14-22

6.Het betoverde christendom

Het is zeer noodzakelijk een Bijbels onderzoek in te stellen naar hen die zich als apostelen voordoen en claimen dezelfde tekenen te kunnen doen nl.

- 1: Door handoplegging met de Heilige Geest te kunnen dopen.
- 2: De gave van het spreken in vreemde talen als noodzakelijk bewijs van die doop te promoten.
- 3: Wonderen van genezing te kunnen doen in de Naam van Jezus.

2Tim.4:1-4

Het behoeft weinig betoog om te ontdekken dat in Mark.16 de Heer Jezus tegen Zijn apostelen spreekt;

Hij had hen Zelf uitgekozen.

Ook is het duidelijk dat deze passage een verslag geeft in de zin van een volbracht werk, nl. Amen.

Marcus 16:14-20 Lukas 6:13-16

Het is ook duidelijk dat alleen zij de bevoegdheid hadden om de titel van apostel te dragen en dat werd nog eens benadrukt op het moment dat er een nieuwe apostel moest worden gekozen in de plaats van degene die de Heer verraden had.

De Gemeente erkende ook het gezag van de apostelen en aanvaardden wat zij leerden als de waarheid.

We lezen op diverse plaatsen, dat bij de apostelen op de verkondiging van het evangelie de tekenen en wonderen volgden die de Heer Jezus hun beloofd had.

Hand.2:42-43,5:12-16

Onder hen, had de Heer Jezus zijn discipel Petrus de bevoegdheid gegeven om het koninkrijk der hemelen te openen, voor de diverse groepen van mensen, t.w. eerst de Joden, daarna de Samaritanen en tenslotte de volkeren en deze bevoegdheid werd nog eens benadrukt op de vergadering te Jeruzalem. R.K. claims op die bevoegdheid, de zogenaamde "stoel van Petrus", missen iedere grond.

Matt.16:16-19 Hand.2:37-41,8:14-17,10:44-48

Later is de vervolger van die gemeenten, Saulus, ook een apostel geworden door het ingrijpen van de Heer die hem verkoos om in het bijzonder een apostel voor de volken te zijn, Paulus, die later door de eerste apostelen ook werd erkend.

Hand.9:3-6,9:10-16 Rom.1:1-7 Gal.2:7-9 2Petr.3:15-16

Ook van de apostel Paulus lezen we dat Hij de tekenen deed bij de verkondiging van het evangelie waardoor de Heer zijn apostelschap bevestigde.

Over het doel van het spreken in vreemde talen is hij ook zeer duidelijk, nl. een teken voor de ongelovigen en dus niet een vorm van aanbidding door gelovigen.

Hand.14:3,19:1-12,13:8-12,28:3-10 1Kor.14:20-22
2Kor.12:11-12

Het is dus volkomen helder welke personen in Markus 16 door de evangelist werden bedoeld, als hij de tekenen omschrijft die deze personen in de Naam van de Heer Jezus zouden volgen bij de verkondiging van het Evangelie, n.l. DE APOSTELEN.

Luc.9:1-2

Al geruime tijd zijn er personen, voornamelijk binnen de z.g. charismatische pinksterkerken, die claimen ook deze tekenen in Naam van de Heer Jezus te kunnen doen maar nergens in de Bijbel kunnen we vinden dat de Heer het apostelschap nog aan anderen heeft aangeboden. Een ieder die zichzelf apostel noemt of zich de bevoegdheden of tekenen van een apostel aanmatigt is een dwaalleraar waar Paulus met nadruk voor waarschuwt.

2Kor.11:1-15

Niemand is na de apostolische tijd ooit nog tot het apostelschap geroepen en niemand heeft ooit nog de bevoegdheid gekregen om door handoplegging de Heilige Geest mee te delen. Sterker nog, toen Simon de tovenaars christen werd en onder de indruk was van het feit dat de Samaritanen door de handoplegging der gemeenschap van Petrus de Heilige Geest ontvingen, wilde hij voor geld deze macht ook wel ontvangen.

Wat Petrus toen zei loog er niet om.

Hand.8:17-24

Het is merkwaardig dat de huidige Simon de tovenaars en gebedsgenezers, die zich de tekenen en handopleggingen van een apostel aanmatigen in de naam van Jezus, eerder de demonische verschijnselen oproepen zoals bij de door de duivel bezeten knaap, dan genezing bewerken. Zelfs al vinden selectieve wonderen of tekenen plaats, dan is dat nog geen bewijs dat dit van God komt.

Luk.9:37-42 Deut.13:1-5,18:9-14

De huidige trend is het bezweren van duivelse machten en vloeken die z.g. van generatie op generatie overgaan het "bevrijdingspastoraat". Dat hierbij ook weer de Schrift wordt genegeerd is helaas overduidelijk want God rekent de zonde van vaders niet zomaar toe aan kinderen en kan door ziekte ook tucht uitoefenen.

Gelovigen kunnen trouwens niet bezeten zijn, de Heilige Geest woont niet samen met een onreine geest en de Heer gaf die bevoegdheid alleen aan Zijn apostelen, die ook werkelijk mensen van demonen verlost. Bevrijding van demonen gebeurt nu door belijdenis van zonden.

Num.23:23 Ezech.18 1Sam.15:23 Matt.10:1 1Kor.12:3
Judas:8-16 Hebr.12:1-13 Jac.4:1-10

Veel van deze "valse apostelen" leven in grote rijkdom, in tegenstelling met wat de Heer Zijn ware apostelen voorhield als het einde van hun wandel. Hij waarschuwt nadrukkelijk voor de invloed van mensen in de Gemeente, die zich aanmatigen deze tekenen te kunnen doen. De apostolische eeuw is historie en dus ook de apostolische tekenen.

Joh.16:1-4 Matt.7:13-23

Het doel van de komst van de Heilige Geest voor de Gemeente wordt door Paulus volstrekt helder omschreven. Een persoon die nu tot geloof komt, ontvangt de Heilige Geest, een gave van God, waarbij geen bijzondere tekenen meer nodig zijn, laat staan de handoplegging van een iemand die zichzelf voor een apostel uitgeeft en daar geld voor vraagt.

1Kor.12:13,13:8-13 Ef.1:13-14,2:8,4:1-7 2Petr.2:3

Voor de gelovigen is er een duidelijke samenhang met de gehoorzaamheid aan Christus, het luisteren naar wat de Geest ons door het Woord te zeggen heeft en gezondheid.

1Kor.11:26-32 Ef.4:26-32 Jak.5:12-16 Openb.22:14

Ook beweert de charismatische kerk dat men de Heilige Geest moet aanbidden, omdat deze Eén in wezen met de Vader en de Zoon, God is. Men vindt deze leer echter niet in het N.T. en ook in de symbolische eredienst in de Tabernakel, vind men nooit bloed gesprengd voor de Gouden Kandelaar, noch wierook daarvoor geofferd. Dit is m.i. afdoende bewijs dat deze leer een dwaalleer is.

De Heilige Geest is de Plaatsvervanger van Christus, ofwel de Trooster en wil leiding geven, ons in de waarheid leiden, ons met Hem vervullen, doet ons "ABBA Vader" roepen, en deelt gaven uit aan de leden van het Lichaam om de gelovigen op te voeden naar de volwassenheid in het geloof in Christus, maar vraagt nooit om aanbedding van Zijn Persoon. In het O.T. is olie een symbool van de werking van de Heilige Geest.

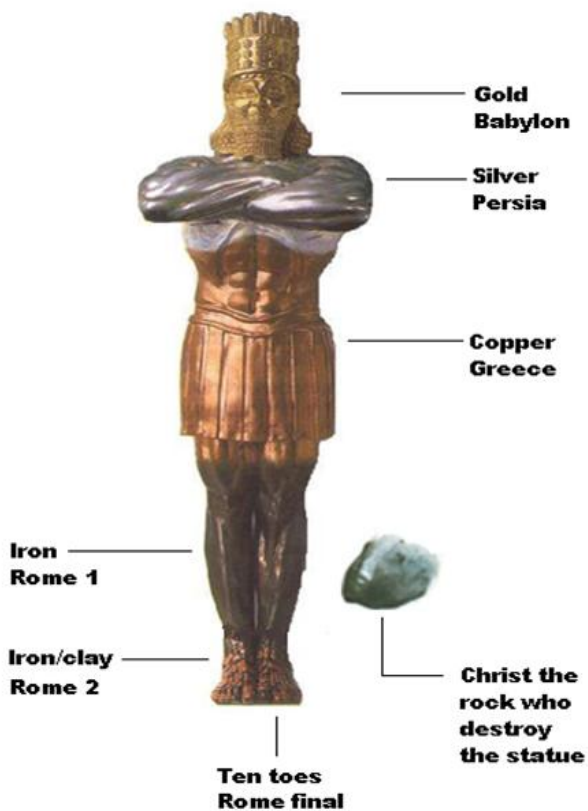
Ex.40:9-16 Lev.2:1-3,4:7 1Sam.16:13 Ps.133:1-3
Joh.14:15-18,16:13-15 Rom.8:14-16 Gal.4:6 Kol.3:16
Ef.5:14-20 1Joh.5:6-8

In het O.T. is er geen aanbedding bekend zonder bloedstorting, en dat geeft wel aan dat alleen Christus en Zijn offer de enige grondslag van de aanbedding is.

Lev.4:6 Num.7:1 Hebr.9:21

7. De terugkeer van Jezus Christus

The times of the gentiles

Daniel 2 & 7

In dit gedeelte zullen we de Bijbelse jaartelling onderzoeken. Alleen wat de Schrift ons aanreikt zal duidelijkheid verschaffen over het plan van God met de wereld.

Gen.18:17 Matt.24 2Petrus1:19
Amos3:7 Gewis, de Heere HEERE zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard heeft.

De zes scheppingsdagen en de zevende rustdag, stellen op symbolische wijze de tijd voor, die God heeft uitgetrokken om Zijn doel te bereiken.

Eén dag als duizend jaar, is dus zowel historisch als toekomstig "profetisch".

Gen.2:1-3 Ex.20:11 Ps.90:2-4 2Petr.3:8 Openb.20:2-3
Matt.17:1 Mark.9:2

Deze zes scheppingsdagen vonden plaats na de schepping van de hemel en de aarde, waar de Schrift niet veel over zegt, behalve dat in Job wordt vermeld dat de engelen vrolijk juichten toen God de aarde schiep.

Zij waren er dus toen al en ook zwijgt de Schrift hoe het kwam dat de aarde er uit zag alsof er een catastrofe had plaatsgevonden.

Gen.1:2 Job 38:1-7

Twee dagen tussen de dood en de opstanding van de Heer Jezus, die in de eerste plaats stierf als de Messias van Zijn volk Israël, symboliseren de 2000 jaar die er verlopen zullen tussen de dood en de wederopstanding van een door God erkend Israël, voor zover zij erkennen dat zij door het offer van de Messias zijn verzoend met God.

Deze "twee dagen" zijn nu spoedig voorbij.

Op de "derde dag" stond Hij op.

Jozua 3:3-5 Hosea 6:1-3
Joh.2:1,18-22,4:43,11:6 Hebr.10

Met de dood van de Messias is de verwachting van het toenmalig gelovig overblijfsel van Israël ook gestorven, wat de oprichting van het Koninkrijk voor Israël betreft en werden zij bij de Gemeente van Christus ingelijfd. De psalmen beschrijven profetisch de periode dat dit gelovig overblijfsel, gevormd na de opname van de gemeente in grote verdrukking wacht op de komst van de Messias. De tussentijd is een intermezzo, dat in het O.T. niet was geopenbaard maar door de verwerping van de Messias als een middel is gebruikt, door God, om de Gemeente van Christus te roepen.

Ps.1 Het overblijfsel

Ps.2 De Messias

Rom.11:22-29 Rom.16:24-27

Hand.17:30-31

VAN ADAM TOT NOACH

LT

GJ

Gen.5:1-32

Adam	930	0001
Seth	912	0130
Enos	905	0235
Kenan	910	0325
Mahalaleël	895	0395
Jered	962	0460
Henoch	365	0622
Methusalach	969	0687
Lamech	777	0874
Noach	950	1056
Zondvloed		1656
(1656=600e)		

Gen.7:11

VAN SEM TOT ABRAM

Gen.11:10-32

Sem	600	1558
Arfachsad (1656+2)	438	1658
Selah	433	1693
Heber	464	1723
Peleg	239	1757
Gen.10:25 Gen.11:9		
Rehu	239	1787
Serug	230	1819
Nahor	148	1849
Terah	205	1878
(1878=GJ, 2082=205e)		
Abram	175	2007
(2007=GJ, 2082=75e)		
Gen.12:4		

VAN ABRAHAM TOT DE EXODUS ONDER MOZES

Verbond der besnijdenis	2106
(2007=GJ, 2106=99e, 2107=100e)	
Gen.17:24-26 Hand.7:6-8 Gal.3:15-16	
Izak	2107
Gen.21:5	
Jacob/Ezau	2167
Gen.25:24-26	
Israël verlaat Egypte 430 jaar na de instelling van de besnijdenis ("op precies dezelfde dag") en ontvangt de Wet van Mozes.	2536
(2106=1e, 2535=430e)	
Gen.17:23 Ex.12:40-41 Gal.3:17	

VAN DE EXODUS TOT SALOMO

Uittocht Israël	2536
Salomo's eerste jaar	3012
Salomo's vierde jaar (2536=1e, 3015=480e)	3015
1Kon.6:1	
Voltooiing van de 1e Tempel (3015=4e, 3022=11e)	3022
1Kon.6:37-38	

VAN SALOMO TOT ZEDEKIA

430 jaar koningen	3012-3441
Ezech.4:1-6	
Verwoesting van de 1e Tempel onder Nebuzaradan (5e maand)	3441
(3022-3441=420 jaar) (6x70)*	
2Kon.25:1-10	
70 jaar braakliggend tot aan de oprichting van het altaar onder Zerubbabel	
(430:7=61,4)+(430:50=8,6)=70 (3441=1e, 3510=70e) (1x70)*	3441-3510
Jer.25:11-12,29:4-10 2Kron.36:15-21	

VAN ZERUBBABEL TOT NEHEMIA

De terugkeer van de Joden onder Zerubbabel en begin van de "zeventig weken", (7e maand)	3511
verdeeld in 7 weken, 62 weken en 1 week. (7x70)*	
Ezra1:1-2,2:1-6,3:1 Dan.9:1-2,9:21-26 *Matt.18:22	
Het profetisch jaar begint op de avond van de 14e der eerste maand en eindigt op de 22e van de zevende maand, zodat Bijbelse jaren worden geteld in vervulde "profetische jaren", die uiteeraard binnen een zonnejaar vallen.	
Gen.8:5,8:14 2Kon.25:27 Esther8:12 Zach.1:7 etc.	

Voor een "profetisch jaar", zie:

Lev.23:3-10,23:15-28,23:33-38

Voor een "jaarweek", zie:

Lev.25:8-10

De eerste "zeven weken" eindigen met de komst van Nehemia en omvat dus 49 jaar.

(3511=1e,3559=49e)

3511-3559

Neh.1:1-3 Neh.6:15

VAN NEHEMIA TOT AAN DE KRUISIGING VAN DE MESSIAS, JEZUS CHRISTUS

Dit omvat een periode van "62 weken", dus 434 jaar.

3560-3993

Na de "62 weken" zou de Messias worden "uitgeroeid", en sindsdien is het wachten op de "laatste week".

De dood van de Messias onze Heer, Jezus Christus en Zijn opstanding was dus met Pasen:

3994

Dan.9:25-26 Matt.27:24-51

Luk.23:10-12,24:1-8

Ook de vorming van de Gemeente vond plaats in datzelfde jaar met het Pinksterfeest. (het jaar in onze huidige jaartelling) *33

Verwoesting van de 2e Tempel door Titus *70

*Historici beweren dat onze jaartelling ± 5 jaren te laat is, en dan is het jaar 33 dus ook onjuist, wellicht ± 30 . De dag van volle maan, de 15e Nissan, moet op een vrijdag zijn geweest en de werkelijke dag van de kruisiging dus op een donderdag, wat dan overeenkomt met de vermelde drie dagen en nachten.

Matt.12:40

Het klopt dan, dat deze sabbat "groot" was nl. twee dagen, vrijdag en zaterdag.

Lev.23:7, Joh.19:31

Op de ochtend van de derde (zon)dag stond de Heer op. Joh.20:1

Te verwachten is nog de opname van de Gemeente omdat dit tijdperk ten einde loopt, maar waarvan dag nog uur bekend is en de laatste "jaarweek", die begint als "de Joden" een verbond bevestigen met een (Europese?) wereldleider, wellicht via de Verenigde Naties of de Nieuwe Wereld Orde.

5994-6000

In de brieven aan de gemeenten is twee keer sprake van de "synagoge van Satan". Wie wil weten wat daarmee wordt bedoeld, leze hoe de Heer Jezus de leiders van de Joden noemt: "adderengebroad" en "hebbende de duivel tot vader." Deze "talmoed/kabbalajoden" hebben hun vijandschap tegen het evangelie voortdurend uitgesproken en blijken ook niet allemaal echte Joden te zijn.

(o.a. de vrijmetselaars)

Dat rechtvaardigt niet de vervolging en de Holocaust maar vereist wel een heldere kijk op hun toestand sinds de val van Jeruzalem, geestelijk Sodom en Egypte genoemd!
Matt.23 Joh.8:44 1Thess.2:14-16 Openb.2:9,3:9,11:8

De geschiedenis van de wereldrijken, zoals beschreven in Daniël 2 en 7 is sinds de tweede wereldoorlog in de fase van de restauratie van het oude Romeinse Rijk gekomen, de zesde kop, twee voeten van ijzer vermengd met leem de Europese en de Mediterrane tak en het herstel van de staat Israël.

De Mediterrane tak is op Israël na geheel Islamitisch vandaar dat er staat dat het ijzer zich niet aan het leem hecht, m.i. de multi-culti populatie in Europa.

De zevende kop lijkt Engeland, die in een "korte tijd" de restauratie van de staat Israël bevorderde door het verslaan van het Ottomaanse rijk, maar spoedig daarna verdween. In het statenbeeld van Daniël heeft elk been zijn eigen voet en vijf tenen, wat een verwijzing is naar het bestaan van een west- en oost-Romeins rijk.

Jes.18 Ez.37 Openb.12-13

De Verenigde Staten vertonen meer en meer het karakter van de "grote stad Babylon" die gedomineerd wordt door een vrouw, "mysterie Babylon, de vrouw van Satan" (vrijmetselarij) maar plotseling vernietigd zal worden. Naar een profetie in Zacharia lijkt het of deze vrouw, de inspirator van alle afgoderijen, zal terugkeren naar het land van herkomst, de vlakte van Sinear in huidige Irak. Het is merkwaardig dat nu juist de VS in Irak (het oude Babylon) nog steeds nadrukkelijk militair aanwezig is.

Ef.5:11-13 Kol.2:18 Zach.5:5-11 Openb.17-18

(*WVB Video: The Babel Conspiracy, Youtube)

De laatste helft van die "jaarweek" is de periode van de grote verdrukking voor de bekeerde Joden, onder het optreden van het "beest uit de aarde", een "religieuze antichrist", gesteund door twee hoornen (religies?) die als profeet door de ongelovige Joden wordt aanvaard, en samenwerkt met "het beest uit de zee" met de zeven koppen (alle wereldrijken) en gesteund door tien horens (naties), het "zaad van de slang", wat aangeeft dat dit beest zijn macht aan Satan ontleent.

Alle andere religies worden dan verboden.

Gen.3:15 Dan.9:27,11:36-40,12:8-13 Matt.24 Joh.5:42-44

1Thess.4:13-18 Openb.13

Zie Appendix

Deze laatste fase, het optreden van "het beest uit de zee", zal aanbreken nadat Satan als antipriester en aanklager uit de hemel wordt geworpen, de "achtste koning", de kleine hoorn, die zich als een "god" laat vereren in de herbouwde tempel, gesteund door "tien hoornen" (naties) waarvan er drie voor hem gedwongen moeten buigen.

Wie dat zijn is nu niet duidelijk, wellicht 10 wereldregio's in het vlgs Dan.7 over de gehele aarde uitgebreide Romeinse rijk en geleid door een Nieuwe Wereld Orde met de VN als basis. De hoofdwond is wellicht wat er ook letterlijk met deze "leider" gebeurt, maar tevens een profetie over het herstel van een dood gewaand wereldrijk. (Rome?)

Zach.11:16-17 2Thess.2:1-12 Openb.13

Ook in het Midden-Oosten lijken twee nieuwe machten te ontstaan, die "Koning van het Noorden" (Assur?) en "Koning van het Zuiden" (Egypte?) worden genoemd.

Dit zijn de twee oude rivalen uit het vroegere Griekse rijk, ten Noorden gelegen in wat nu Syrië en Irak heet en ten Zuiden in wat nog steeds Egypte heet en in de eindtijd opnieuw op het toneel verschijnen en elkaar bestrijden.

Dan.8en11 Jes.10,19,31 Jer.46 Ez.29-32 Zach.12-14

Ook Edom (Sa-oedi-Arabié?),

Samaria (Palestina?)

Tyrus (Libanon?)

Aram (Syrië?),

Ammon en Moab (Jordanië?),

Filistijnen (Gaza?),

Ismaél (Arabieren?), ja al de oude vijanden zijn weer op het toneel aanwezig.

Ps.83 Jes.14-17,20,23 Jer.47-49 Ez.35

Het einde van de "beesten", de wereldleider en zijn profeet (Satans anti-koning en zijn anti-profeet in Jeruzalem) en de oprichting van het koninkrijk van God, vinden we in onderstaande bijbelgedeelten.

Dan.12 Jes.13,50-51 Jer. Matt.24 Openb.19

God zal daarna de vijanden vernietigen, die niet tot de macht van "Babel" en "Assur" behoren, voordat het duizendjarig vrederijk aanbreekt, zoals Rusland, dat steeds meer invloed heeft in de landen die genoemd worden in Ezechiël zoals Perzië (Iran) en Togarma (Turkije?), en de in Openb.9&16 genoemde "koningen van het Oosten", (China en India?). Hierover spreken bijna alle andere profeten met als onderwerp: "de Dag van de HEERE".

Jes.2:12 Ez.30:3 Dan.12 Joël 1:15 Amos5:18 Obadja 1:15 Sef.1:7 Mal.4:1 Hebr.1:13 Openb.1:10

De grote eindstrijd vindt plaats rond Jeruzalem, en in Jesaja vinden we alle machten die symbool staan voor de machten in de eindtijd, nl. de "Assyriër", "Babel", "Egypte" en tenslotte "Gog".

De eerste is de grote vijand van Israël in het Noorden, de tweede is het symbool van de elkaar opvolgende wereldmachten, die in de plaats van God's regering in Israël kwamen, uitgebeeld in het "statenbeeld", (Babel, Perzië, Griekenland, Rome) de derde is Egypte de koning van het Zuiden.

Jes.13 Dan.2en7 Ez.30

Tenslotte vinden we Gog uit Magog de Russische federatie met Elam (Perzen?) Gomer (Germanen?) en Togarma (Turken?), "de verwoester".

Hij is de laatste want na die aanval is er sprake van de bouw van de nieuwe tempel. In het eerste deel van Jesaja en in Joël en Zacharia is deze slag om Jeruzalem het profetisch onderwerp.

Jes.33:1 Ezech.38-39,40-48 Psalm 110:6

Daarna breekt de sabbatdag aan, het rijk van Christus zittend op de troon van David en Priester naar de orde van Melchizedek.

Ps.110 Jes.11 Ez.40-48 Hebr.4:1-9 Openb.20:1-6
Luk.1:26-33

6001-7000

Voor de profeten uit de Bijbel geldt de volgende test:

Deut.18:21 Zo gij dan in uw hart zoudt mogen zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE niet gesproken heeft?

22 Wanneer die profeet in de Naam des HEEREN zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de HEERE niet gesproken heeft; door vermetelheid heeft die profeet dat gesproken; gij zult voor hem niet vrezen.

Appendix

In Lukas profeteert de Heer dat de tijd van Zijn terugkomst zou worden gekenmerkt door tijden als in de dagen van Noach en Lot.

Luk.17:26-30

Sommigen nemen aan dat dit inhoudt, dat er weer "Nephilim-reuzen" de z.g. "godenzonen" worden verwekt, die vele afgodsdiensten onder de volken heeft geïnspireerd zoals die van de Babylonische Nimrod en Semiramis en ook de vrijmetselaars* maar de Heilige Geest heeft Petrus en Judas onomwonden laten optekenen dat de engelen die gezondigd hebben zijn geketend tot de dag van het oordeel, dus die aanname kan niet serieus worden genomen.

Ps.68:8,95:3,96:4,97:7&9,136:2,138:1,

Deut.4:13,32:17

Dat de mens nu zelf met DNA kan knoeien en waar dit toe leidt onder de invloed van demonen, (het merkteken van het beest?) is wellicht ook wat de Heer Jezus bedoeld namelijk, het verpesten van het menselijk DNA wellicht m.b.v. computertechnologie, waardoor een niet naar het beeld van God geschapen mensdom ontstaat, dat evenals de geesten van gestorven hybridenreuzen, de demonen, niet meer te redden is.

Gen.6 Jozua 11:22 Jes.26:13-14 6 2Petr.2:4 Judas:6-8

Openb.14:9-10

*WVB Youtube The mother of all secrets

De antichrist kan ook met bedriegelijke wonderen en tekenen de mens misleiden en de duivel wordt de overste van de macht der lucht genoemd. Het UFO/aliën bedrog zal daar ongetwijfeld toe behoren.

Als God's engelen "wagens" hebben zullen die van de duivel deze waarschijnlijk ook bezitten en door hen zal God de ongelovigen een krachtige dwaling zenden om de leugen te geloven. Het is voor Gods kinderen verboden contact te zoeken met de bovennatuurlijke wereld, en dat geldt ongetwijfeld ook voor hen tot ons.

Deut.18:9-14 Jes.66:15 Ps.68:10 2Kon.6:17,7:6,13:14
1Kron.28:18 Ez.1 Ef.2:2,6:12 2Thess.2:9-12 Openb.9:9

Dat de antichrist, het "beest", uit de afgrond opkomt kan op een heropstanding van een Nimrod lijken of iemand uit de tijd van de reuzen die uitgeroeid werden in Kanaän na de oorlog van Mozes en Jozua tegen hen hoewel in de tijd van David er nog waren onder de Filistijnen of wellicht nog in verborgen plaatsen rondlopen.

Num.13:33 Joz.11:21-22,13:12 1Sam.17 Openb.17:8

Het is duidelijk dat de hang naar contact met de geestenwereld weer hoogtij viert en er grote belangstelling is voor de door de demonen beheerste en door God verboden occulte (geheime) oosterse afgoderijen en Jezuitische mystiek. Dat geldt ook voor de perverse seksuele moraal van Sodom en Gomorra.

Als straf zullen inderdaad demonische plagen op de ongehoorzame mensheid worden losgelaten want Satan en zijn engelen zullen uit de hemel worden verwijderd en op de aarde worden gegooid en ook de gevangen engelen die zich met vrouwen hebben vermengd zullen weer worden losgelaten.

Openb.9:1-12,12:7-12,13:1-10,16:13-14,20:7-10

Bronnen O.T. commentaren

Genesis-Deut.	C.H.Mackintosh
Jozua	H.C.Voorhoeve
Richteren	H.Rossier
Ruth	H.L.Heijkoop
1&2Samuel	H.Rossier
1&2Koningen	H.Rossier
1&2Kronieken	H.Rossier
Ezra	E.Dennet
Nehemia	E.Dennet
Esther	J.A.Vellekoop
Job	W.Kelly
Psalmen	(Synopsis) J.N.Darby
Spreuken	H.A.Ironside
Prediker	H.Rossier
Hooglied	A.Miller
Jesaja	R.Been
Jeremia/Klaagl.	(Synopsis) J.N.Darby
Ezechiël	Morgenster
Daniel	R.Brockhaus
Kleine profeten	H.Rossier

Bronnen N.T. commentaren etc.

Synopsis	J.N.Darby
Baptism	J.N.Darby
Het lijden van Christus	J.N.Darby
De hoop van de Gemeente	J.N.Darby
The Person of Christ	F.E.Raven
The Son of God	idem
Eternal life	F.E.Raven
De Heilige Geest	H.L.Heijkoop
De plaats van samenkomen	idem
Vervuld, Talen/Genezingen	idem
Het Offer	idem
De gemeente	H.L.Heijkoop
Adressing the Holy Spirit	A.G.Brown
Brieven v/e grootvader	G.C.Willis
Huis van goud	St.UHWDW Aalten
The final Babylon	S.D.Woodward
The trail of Nephilim	L.A.Marzulli
Aliën Intrusion	Gary Bates
The two babylons	A.Hislop
Hitlers secret flying discs	Youtube